Selecționerul echipei Braziliei, SALDANHA, în mijlocul unui grup de redactori ai revistei noastre

JOAO SALDANHA — SELECȚIONERUL „GLOBE-TROTTER"

● CĂLĂTORIA NR. 39 ÎN EUROPA ● „AM RENUNȚAT LA MEDICUL PSIHIATRU..." ● „PELE NU MAI ESTE ADOLESCENTUL DIN SUEDIA"

La anul, fiindcă va veni și atunci cu echipa **Braziliei**, **Joao Saldanha** va face a 40-a călătorie în **Europa** ! Dacă vă vom spune că selecționerul brazilian a efectuat toate trecerile **Atlanticului** numai pentru fotbal, veți fi, desigur, mirați — ca și noi — că ne-a răspuns la intrebarea **„De ce faceți actualul turneu ?"** astfel :

— Vreau să știu cît mai multe despre fotbalul european. Nu le-am aflat în cele 38 de călătorii de pînă acum ? Ba da. Dar socotesc că fotbalul, sensibil la noutăți, trebuie cercetat fără încetare. Vă pot afirma că știu, în amănunt, organizarea marilor cluburi europene, că cunosc, în toate detaliile, jocul lor, că-mi sînt familiari, pînă la gestică și mimică, internaționalii celebri. Dar, iată, după numai două meciuri urmărite acum pe vechiul continent, constat că noutățile se îngrămădesc pe caietele mele de note. Învăț la fiecare clipă, mă mir în fiecare moment, mă aflu mereu în fața unor evenimente noi. Așa cum chirurgul trebuie să fie la curent cu totul, și chirurgii fotbalului, antrenorii, au datoria să știe tot ceea ce este de actualitate, altfel diagnosticurile lor se vor arăta fatale... pacientelor, echipelor".

— A stîrnit mirare prima dv. decizie, după preluarea funcției de selecționer al Braziliei : anunțarea echipei definitive cu mai mult de o lună înaintea meciului pe care urma să-l joace. Ați urmărit doar efectul spectacular al deciziei, sau altceva v-a determinat să luați o asemenea hotărîre ?

— N-am urmărit scopuri de ordin publicitar. Știu foarte bine ce înseamnă o **știre-bombă** ; doar sînt ziarist înainte de a fi antrenor ! Dar cred că un selecționer care are bine fixate în minte ideile conducătoare ale activității lui, poate alcătui la orice oră din zi și din noapte echipa ce-i materializează intențiile. Eu n-am făcut decît să trec, pe hîrtie, la o oră după ce primisem misiunea de selecționer, cele 11 nume care intruchipau concepția mea de joc. Asta e totul. Și că a fost bine, au demonstrat-o rezultatele acestei, așa de bizar construite — după unii ! — reprezentativă.

— Am aflat, recent, despre unele păreri ale dv. în legătură cu campionatul mondial, cu problemele aclimatizării, cu dificultățile ridicate de găzduirea, de către Mexic, a apropiatului campionat mondial.

— Spunînd adevărului pe nume, mai ales după ce am cercetat mai în amănunt situația cu care se vor întîlni echipele în Mexic, afirm că pentru a ajunge în situația de a juca normal, fără influențele altitudinii, o reprezentativă trebuie să cheltuiască o sumă enormă, să-și dea peste cap propriul campionat, să facă sacrificii foarte mari. Rămînînd la sinceritatea cu care doresc să discutăm, cred că NICI UNA DINTRE ECHIPELE FINALISTE, CU EXCEPȚIA MEXICULUI, NU SE VA GĂSI, LA TURNEUL FINAL, ÎN DEPLINĂTATEA FACULTĂȚILOR FIZICE ȘI PHISICE. Probabil că știți că noi am alcătuit un program de pregătire extrem de meticulos și de lungă durată ; el comportă sacrificii materiale importante, cărora autoritățile noastre sportive încearcă să le facă față. **Pe scurt, vom pleca, la 20 aprilie, la Bogota, urmînd ca la 18 mai să ajungem în Mexic.** Cred că luna petrecută tot într-un oraș de ridicată altitudine, ca Bogota, ne va ajuta. La terminarea acestui turneu european, care cuprinde urmărirea a șapte jocuri, plec direct în **Mexic,** unde voi stabili locul de cantonament al echipei noastre. Am adus cu mine, și vă pot prezenta, programul pe zile și ore al echipei **Braziliei,** din momentul în care lotul se va aduna la **Rio** pentru a porni spre **Bogota,** și pînă în ziua susținerii primului meci din turneul final. Dacă vreți unele amănunte privind modul de pregătire, vă pot spune că el nu cuprinde absolut nimic excepțional, nimic senzațional ; utilizăm metodele clasice, experimentate îndelung, și cu maximă eficiență. Să știți că am renunțat la medicul psihiatru, un personaj din anturajul echipei **Braziliei** despre care s-a vorbit mult și colorat. Cred că un medic mai bun, pentru sufletul și mintea jucătorului, decît antrenorul, nu poate exista. Condiția

Eftimie IONESCU

(Continuare în pag. 12)

CUM AU VĂZUT EI MECIUL..

Dr. JOSE ANTUNES, selecționer al echipei Portugaliei :

„Românii s-au arătat mai tari decît portughezii mei în acest meci cu o miză atît de fantastică pentru ambele echipe : calificarea pentru Mexico-1970. Cu toate astea, meciul l-am pierdut noi. Cred că singurul punct negru al acestei partide a fost arbitrajul care a nemulțumit ambele echipe și în special pe noi. Actuala echipă a României mi s-a părut cea mai valoroasă din cele aliniate pînă acum contra noastră, în jocurile vizionate de mine. Desigur, prin această victorie, drumul dv. spre Mexic s-a deschis. Veți prezenta acolo cîțiva jucători de clasă excepțională, în frunte cu nr. 8 **(Dobrin)**, nr. 10 **(Nunweiller VI)** și nr. 9 **(Dumitrache),** între care i-ar sta bine chiar și lui **Eusebio.** Cred însă că pentru a avea o reușită cît mai deplină la viitorul turneu final al C. M. de fotbal, ar trebui — observațiile pe care le fac sînt prietenești — schimbat ceva în sistemul de joc. Adică ar fi necesar să se pună mai mult accent pe clasa tehnică a unora dintre jucătorii dv., mai ales că, așa cum am spus, cîțiva dintre ei sînt de clasă internațională. În afara gestului nesportiv, **Răducanu** mi-a făcut impresia unui filon de aur, insuficient prospectat. Cu o pregătire adecvată, uriașul dv. portar ar putea fi plasat printre primii din lume".

ALVES DOS SENTOS, comentator al televiziunii portugheze :

„Formația dv. a jucat mai realist decît echipa Portugaliei și după părerea mea, putea cîștiga chiar cu 2—0. Și n-ar fi trebuit să fie o surpriză pentru nimeni. Dar **Damas,** după părerea mea, a apărat excelent. Noi, portughezii ne-am fi mulțumit și cu un 0—0, dar el ar fi fost inechitabil. Dintre cei 24 de jucători, m-a impresionat, în afara excepționalului **Dobrin,** jucătorul cu nr. 10 din echipa dv., **Nunweiller.** Rezultatul dv. de azi onorează performanțele de pînă acum. Sînt sigur că veți reuși să treceți și peste **Domazos** și ai lui și că ne veți lua locul la turneul final al C. M. din Mexic. Vă felicit !"

BATISTA, jucător în echipa Portugaliei :

„Cel mult noi puteam reuși un 1—1. **Nelson** a avut o mare ocazie în prima repriză, dar apărarea dv. a fost mai tare. În general, meciul mi-a plăcut, dar a fost dur. Cu adevărat o bătălie din care au ieșit învingători jucătorii mai bine pregătiți fizic".

TORRES, jucător în echipa Portugaliei :

„Am încercat să joc 90 de minute, dar tensiunea nervoasă m-a doborît. Regret că astăzi n-a fost un meci prea spectaculos, un adevărat regal sportiv, cum anticipau mulți, dar miza meciului a fost atît de mare încît a pus stăpînire pe nervii ambelor echipe. Vă rog să mă credeți, nu ne așteptam că aici, la București, se vor stinge toate pretențiile noastre".

SERGIO CAVALCANTI, ziarist la „Jornal dos sports" — Rio de Janeiro :

„Echipa României a fost foarte bine pregătită fizic, mult mai bine decît cea a Portugaliei. Jucătorul cu nr. 8, **Dobrin,** mi se parte cu totul și cu totul notabil. Păcat că această partidă a fost atît de violentă. Vina principală o poartă arbitrul, care n-a intervenit mai energic. Victoria României putea fi mai confortabilă, ca scor, dar, în același timp, putea cîștiga și Portugalia. Sînt sigur că ne vom întîlni în Mexic cu echipa dv."

SILVA PEREIRA, director tehnic al echipei portugheze :

„Joc foarte tare, cum n-am văzut de mult. Explicația însă este clară : importanța deosebită a celor două puncte pentru ambele echipe. Sînt unii dintre noi care dau toată vina pe arbitru. Nu este adevărat. Nu vreau să spun că a arbitrat bine, dar mai corect este să spunem că echipa noastră nu mai este aceea din preliminariile trecutului campionat mondial, cînd îl aveam pe **Coluna,** pe **Germano** ș.a., și cînd **Eusebio,** era, într-adevăr **Eusebio.** Sper că echipa României, cu unele retușuri, în special din punct de vedere al pregătirii pure, va beneficia în Mexic de o clasificare bună. Succes !"

SIMOES, jucător în echipa Portugaliei :

„Joc bun, dar foarte dur. Am remarcat de la dv. pe fotbaliștii cu nr. 8, 9 și 10 **(Dobrin, Dumitrache** și **Nunweiller VI).** Mi-ar fi plăcut să joc împreună cu ei".

RATKO CANAK, arbitrul meciului:

„M-au impresionat **Dobrin, Dan Coe** și **Nelson,** pe care-i consider cei mai buni jucători ai partidei. Rezultatul este meritat, chiar dacă formația portugheză a fost mai tehnică. Păcat însă că jucătorii ei au acționat individual. Tocmai prin asta s-a impus România : omogenitatea și joc colectiv".

ELI ZACOUR, impresar din Brazilia :

„Am venit special din Brazilia ca să văd acest meci. Fiind un amic al fotbalului românesc, mă bucur că ați reușit un rezultat care vă apropie și mai mult de realizarea unei dorințe la care în anii trecuți, aproape că vă era frică să vă gîndiți. Dar să știți că echipa de acum merită prezența printre cele mai bune 16 din lume. Mă bucur, de asemenea, pentru „fleru!" meu de a vedea în dvs. o echipă de marcă încă de acum cîțiva ani și de a vă fi organizat turnee atunci cînd nimeni nu credea în ea".

CARLOS PINHAO, redactor al ziarului „A BOLA" Lisabona :

„Cred că e o mare greșeală să fii nemulțumit de virilitatea acestei partide. La ce ne-am fi putut aștepta de cît la o luptă aprră, fără menajamente, pentru victorie ? Uităm ce miză importantă era în joc ? Sigur că un arbitraj mai strîns, pe anumite porțiuni ale întîlnirii, ar fi evitat unele momente neplăcute ; în rest nimeni și nimic nu poate fi acuzat. Echipa României a repurtat o victorie meritată. Dacă și una dintre ocaziile firavului blond și jucăuș, acest argint viu, **Dumitrache,** s-ar fi transformat în gol, partida ar fi scăpat de sub apăsarea incertitudinii rezultatului final. Am o satisfacție : chiar dacă echipa țării mele a pierdut, în Mexic va merge tot o echipă latină".

CESARE TRENTINI, redactor la „STADIO" din Bologna :

„Internaționalii României au jucat așa cum trebuia acest meci. Cînd e vorba de o calificare nu încape tocmeală, nu poți să-ți permiți să te distrezi ! Aici fotbalul de mare realism e singurul care te poate ajuta în scopul ce ți-ai propus. Socotesc că reprezentativa României și-a asigurat o bază a formației pe care grefele se pot executa ușor și fără riscuri prea mari. După părerea mea, forța de șoc a atacului trebuie mărită, mai ales pentru întîlnirea cu Grecia".

EUSEBIO (CU CÎTEVA MINUTE ÎNAINTE DE URCAREA ÎN AVION, LUNI DIMINEAȚA) :

„Eu sufăr mult la înfrîngere. Din această pricină sînt greu de prins de către ziariști imediat după meci. Acum, cînd m-am liniștit, vă pot spune o scurtă părere despre joc. În momentul cînd echipa României a marcat, am înțeles că toate îndrăznețele noastre proiecte s-au spulberat. Era greu să mai înscriem noi două goluri..."

Asupra băncii de rezerve a Portugaliei plutește tristețea : „Mexico 70", un vis spulberat

DELEGATUL F. I. F. A. FRANZ SEIPELT (Austria):

„VICTORIA ROMÂNIEI ESTE MERITATĂ!"

„Ca reprezentant al F.I.F.A. vreau să subliniez în primul rînd două elemente cu un atribut comun : excepțional ! E vorba de organizare și de publicul spectator. Nu pot alinia și calitatea jocului sub acest superlativ ; probabil caracterul său decisiv i-a știrbit pe alocuri din valoarea spectaculară. Numai așa îmi explic, fără să aprob însă, unele durități comise de jucători. Important este însă că rezultatul final oglindește o superioritate reală a echipei învingătoare, din rîndul căreia remarc, în deosebi, pe Dobrin și Dumitrache.

ADJUNCTUL LUI PETROPOULOS, ÎN TRIBUNELE LUI „23 AUGUST"

Un tînăr într-o tunică bleumarin, înarmat cu un aparat fotografic, se înghesuia în fața ușii vestiarului echipei României, copiindu-și formația. L-am crezut unul dintre numeroșii gazetari străini. Mai tîrziu am aflat că este ALKIS PANAGOULIAS, adjunctul lui *Lakis Petropoulos,* antrenorul Greciei. Venise la București, firesc, să vadă la lucru adversarul de la 16 noiembrie al reprezentativei elene.

După meci, l-am întîlnit din nou. I-am cerut părerea. Mi-am dat seama că știuse să vadă meciul cu perspicacitatea unui vechi specialist. Am înțeles de ce : pentrucă 12 ani a îmbrăcat tricoul lui Aris Salonic, trei ani a fost coach-ul formației Greaks-Americains din New York, după care a fost chemat de *Petropoulos* ca adjunct al său.

Dar să-i dăm cuvîntul !

„Partida nu m-a mulțumit. În primul rînd din cauza arbitrajului, care a fost uneori în contra timp și alteori în contradicție cu realitatea. A defavorizat ambele formații. În al doilea rînd, și românii dar și portughezii m-au decepționat. Portughezii, poate mai buni tehnicieni, dar cu un joc foarte individual ; românii — un ansamblu cu cîțiva jucători excelenți, nu m-au satisfăcut, totuși. Firește, nu putem judeca definitiv un „team" după o singură partidă, mai ales una cu o miză atît de mare. Să știți însă că, în Mexic, toate jocurile vor fi, la fel de importante ca acesta. Oricum, dv. sînteți favorizați — îmi dau perfect bine seama de acest lucru — în lupta pentru prezența la turneul final din 1970, dar se impune o mai bună organizare a jocului dv".

— Ce credeți că vom reuși în Mexic ?

— Cunosc țara viitorului campionat mondial, unde am evoluat de mai multe ori împreună cu „Greaks-Americains" și cred că România, care are cele mai multe șanse de calificare, va face o figură frumoasă. Concură la aceasta și clima de acolo, mult asemănătoare cu cea de pe aici. Deci, vă acord o șansă bună la un loc bun.

— Ce jucători ați notat cu plus în carnetul dv. ?

— Va trebui să-i marcăm strîns pe cei doi blonzi, Dumitrache și, mai ales, Dobrin. Dobrin are un dribling și o intuiție de-a dreptul drăcești. Apoi — Nunweiller VI și Sătmăreanu. Deși Eusebio nu mai este deocamdată cel pe care-l cunoaștem, totuși numele lui e suficient să-i sperie pe apărătorii adverși și, în același timp, să-i adune pe jucătorii portughezi ca în jurul unui steag. Alături de el — Simoes, Nelson, Damas.

— Mulțumesc și la revedere, la 16 noiembrie .

— m. t. —